

INSTRUKCJA REDAKCYJNA

OBLICZA WOJNY

A. Informacje o Autorze

1. Imię i nazwisko
2. Pełna afiliacja (np. nazwa uczelni, wydział, instytut, katedra, zakład) np. Uniwersytet Łódzki, Wydział Filozoficzno-Historyczny, Instytut Historii, Katedra Historii Polski i Świata po 1945 r.)
3. Numer ORCID (w formacie: ORCID ID: [XXXX-XXXX-XXXX-XXXX](#))
4. Stopień/tytuł naukowy
5. Dyscyplina naukowa
6. Adres mail

B. Generalne zasady przygotowanie tekstu do druku

1. Objętość artykułu nie powinna przekraczać 45 000 znaków (ze spacjami) wliczając przypisy, bibliografie i streszczenia
2. Format tekstu zasadniczego: czcionka Times New Roman, 12 pt
3. Format przypisów: czcionka Times New Roman, 10 pt
4. Tytuł artykułu: czcionka Times New Roman, 12 pt
5. Streszczenia tożsame w języku polskim i angielskim 200-1500 słów, czcionka Times New Roman, 10 pt
6. Słowa kluczowe (5-7) w języku polskim i angielskim, czcionka Times New Roman, 10 pt
7. Bibliografia z podziałem na: źródła (archiwalne i drukowane), prasę z epoki, opracowania i netografię. Każda część bibliografii powinna być ułożona w układzie alfabetycznym
8. Gotowy tekst należy przesłać w wersji elektronicznej na adres: obliczawojny@uni.lodz.pl

C. Szczegółowe wskazówki redagowania tekstu

1. Tytuły dzieł i dokumentów:
 - a) rękopisy (maszynopisy): oryginalne tytuły dokumentów podajemy w cudzysłowie, tytuły nadane przez autora tekstu – bez cudzysłowu.
 - b) druki: tytuły dzieł i dokumentów piszemy kursywą.

2. Cytaty:

- a) Źródła cytowane w tekście podaje się w zasadzie w tłumaczeniu na język artykułu. W przypisie taki cytat zamieszczamy w języku oryginału.
- b) Cytaty podajemy w cudzysłowie pismem prostym (nie kursywą)
- c) Opuszczenia wewnątrz cytowanego tekstu sygnalizujemy wielokropkiem w nawiasach okrągłych (...).
- d) Nie stosujemy wielokropku na początku i końcu cytatu

3. Pisownia imion, nazwisk i innych wyrażen określających osoby

- a) Stosujemy oryginalną pisownię imion i nazwisk w ojczystym języku osób wzmiankowanych, ewentualnie stosujemy transkrypcję (dla alfabetów cyrylickich). Zasada ta nie dotyczy osób uznanych za powszechnie znane, panujących i świętych.
- b) Imiona osób po raz pierwszy wzmiankowanych w tekście lub w przypisach powinny być przytaczane w pełnym brzmieniu (np. Jan Nowak). Później można stosować zapis: inicjał imienia (imion) i nazwisko (np. J. Nowak). Uwaga ta odnosi się również do źródeł archiwalnych.
- d) W przypadku podwójnych inicjałów **nie oddzielamy ich spacją** (np.: J.F. Kennedy)

D. Skróty, daty i inne określenia czasu, liczebniki

1. Skróty:

- a) W tekstach stosujemy ogólnie przyjęte skróty: itd., m.in. (bez spacji), etc. i inne

2. Daty w tekście:

- a) Miesiąc słownie, np. 23 lutego 1925 r. To samo tyczy się dat wtrąconych w nawiasie (23 lutego 1925)
- b) Przy różnych stylach (kalendarzach): 15/25 maja 1590 r., 27 lutego/11 marca 1898 r.
- c) Okresy od do: np. 1–10 maja 1700 r., 3 kwietnia – 8 października 2003 r.

3. Daty w przypisach:

- a) Miesiąc liczbą rzymską np. 6 V 1735 r. (nie dotyczy cytatów), nawet jeśli nie ma roku, np. 13 VI

b) W przypadku braku daty dziennej miesiąc zawsze słownie, np. w czerwcu 1746 r.

4. Pisownia określeń „wiek”, „rok”.

a) Przed datą roczną – zawsze rozwinięte, np. w wieku XVII, w roku 1533.

b) Po dacie – zawsze skrócone, np. w XVIII w., w 1863 r.

5. W określeniach typu „w pierwszej połowie”, „lata siedemdziesiąte” nie używa się cyfr.

6. Liczebniki:

a) w tekście liczebniki do dziesięciu zapisujemy słownie (np. jeden, dziewięć), powyżej dziesięciu liczbą (np. 11, 147, 999)

b) w liczebnikach od 10 000 stosujemy spację przed rzędem wielkości, np. 2359, 5000, 12 578, 357 682

c) Miliony i miliardy zapisujemy w formie cyfrowej z zastosowaniem skrótów: mln, mld, np. 6 mln, 10,5 mld itd.

7. Zapis temperatury:

Temperaturę podajemy liczbą, pomiędzy liczbą stopni a znakiem stopni i symbolem Celsjusza nie wstawiamy spacji, np.: 21°C, -6°C (ze znakiem minus przed liczbą stopni w przypadku temperatur ujemnych)

8. Numery tomów i roczników

Tomy i roczniki czasopism, wydawnictw seryjnych i prac wielotomowych numerujemy używając cyfr arabskich, np.: t. 5, R. 34

9. W przypisach stosujemy zasady podobne jak w tekście głównym. W przypadku zbiegnięcia się w tekście głównym odsyłacza do przypisu z przecinkiem, średnikiem lub kropką kończącą zdanie, odsyłacz umieszczamy przed tymi znakami (z wyjątkiem skrótów, np. r. lub w.). W przypisach stosuje się skróty takie jak w tekście oraz konwencjonalne skróty łacińskie: *ibidem*, *op. cit.*, *loc. cit.* – kursywą; *idem*, *eadem*, *eorundem* – czcionką prostą. W przypadku wystąpienia dwóch pozycji tego samego autora, po inicjale imienia i nazwisku zapisujemy skróconą wersję tytułu pracy, do której się odwołujemy.

10. Cudzysłowy

a) W tekście zasadniczym i przypisach używamy cudzysłowów apostrofowych, np.: „lorem ipsum”, „Rocznik Łódzki”

b) kropkę kończącą zdanie stawiamy po cudzysłowie

11. Cyrylica

a) **W tekście** cytaty ze źródeł i opracowań spisanych lub wydanych cyrylicą podajemy w cudzysłowie w tłumaczeniu na język publikacji.

b) **W przypisach** zapis bibliograficzny źródeł i opracowań wydanych cyrylicą, podajemy cyrylicą.

c) **W bibliografii** obok zapisu bibliograficznego cyrylicą, należy podać w nawiasie ten sam zapis w transliteracji na alfabet łaciński. Cyrylicę na alfabet łaciński zamieniamy według zasad transkrypcji angielskiej BGN/PCGN. Można korzystać ze strony: <https://www.ushuaia.pl/transliterate/>. Przykład:

Волощук М., *Невінценосні еліти руського (?) походження на військовій службі Пятів кінця XII – першої половини XIV ст. Деякі антропонімічні спостереження* (Voloshchuk M., *Nevintsenosni elity rus'koho (?) pokhodzhennya na viys'koviy sluzhbi Pyativ kintsya XII – pershoyi polovyny XIV st.*), [w:] *Oblicza Wojny*, t. 8: *Narzędzia wojny*, red. T. Grabarczyk, J. Kita, M. Pogońsk-Pol, M. Voloshchuk, s. 34–48.

E. Przypisy

1. Czasopisma – inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł tekstu (kursywą), tytuł czasopisma w cudzysłowie, rok wydania, rocznik, tom (cyframi rzymskimi), numer lub zeszyt (cyframi arabskimi), strony, np.:

W. Szczygieski, *Polskie priorytety sejmowe w reformie ustroju państwa w okresie Oświecenia (1764–1792)*, „Przegląd Nauk Historycznych” 2006, R. 5, nr 2 (10), s. 29–72.

2. Serie wydawnicze – inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł tekstu (kursywą), miejsce i rok wydania, nazwa serii i numer tomu, strony na końcu. np.:

J. Tyszkiewicz, *Średniowieczne granice wytyczone wzdłuż rzek w Europie Środkowej*, [w:] *Z dziejów średniowiecznej Europy Środkowo-Wschodniej*, red. idem, Warszawa 2007, Fasciculi Historici Novi, t. 6, s. 145–152.

3. Monografie wieloautorskie – w przypadku prac zbiorowych po tytule przywoływanego tekstu następuje po przecinku [w:] tytuł opracowania zbiorowego pisany kursywą oraz inicjał imienia i nazwisko redaktora, np.:

A. Szymczakowa, *Starania o kościół w Chojnach w 1488 r.*, [w:] *In tempore bellis et pacis. Ludzie – miejsca – przedmioty. Księga pamiątkowa dedykowana prof. dr. hab. Janowi*

Szymczakowi w 65-lecie urodzin i 40-lecie pracy naukowo-dydaktycznej, red. T. Grabarczyk, A. Kowalska-Pietrzak, T. Nowak, Warszawa 2011, s. 477–482.

4. Biogramy w *Polskim słowniku biograficznym* traktujemy jak artykuły w wydawnictwie seryjnym, np. Z. Anusik, *Potocki Jerzy Michał*, [w:] *Polski słownik biograficzny* (dalej: PSB), t. 28, Wrocław 1984–1985, s. 44–47.

5. Stosujemy określenia skrótowe w języku cytowanej pracy, np. red., ed., eds (gdy dwóch i więcej redaktorów), wyd., oprac. itd., hrsg., np.:

J. Rou, *Remarques critiques sur la langue Française et principalement sur la netteté du style*, [w:] *Mémoires inédits et opuscules*, ed. F. Waddington, Paris 1857, s. 200–209.

D. Ghermani, *Mavrogheni, Nicolae (Nikolaus)*, [w:] *Biographisches Lexikon zur Geschichte Südosteuropas*, Bd. 3 (L–P), hrsg. M. Bernath, München 1979, s. 124–125.

Reconstructing a shattered Egyptian Army: War Minister Gen. Mohamed Fawzi's Memoirs, 1967–1971, ed. Y.H. Aboul-Enein, Annapolis 2014, s. 112.

6. Opisy archiwaliów i rękopisów modernizujemy zgodnie z zasadami określonymi w instrukcjach wydawniczych dla źródeł średniowiecznych i nowożytnych.

7. W odwołaniach do źródeł archiwalnych stosujemy następujące zapisy:

Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie (dalej: AGAD), Archiwum Publiczne Potockich (dalej: APP), Jerzy Michał Potocki do Ignacego Potockiego, Sztokholm 24 II 1793, nr 227, s. 246.

AGAD, Księgi Sieradzkie Grodzkie Relacje (dalej: SG. Rel.), Uniwersał Jana III do szlachty sieradzkiej, Gdańsk 4 X 1677, k. 594–595v, 827–828.

Riksarkivet w Sztokholmie (dalej: RA), Polonica, Lars von Engeström do Gustawa III, Warszawa 25 I 1791, vol. 245, **karty bez paginacji**.

8. W przypisie odsyłającym do treści zamieszczonych w internecie, należy podać informacje o autorze, tytuł artykułu oraz zamieścić pełen link do artykułu (<http://next.gazeta.pl/next/56,150859,22652734,panstwo-zbiera-pieniadze-z-naszzych-podatkow-i-skladek-a-na.html#BoxBizImg>, dostęp: 15 XI 2017). Na przykład:

Asher D., *The Arab Armies Invasion of Israel, May 1948 Interests and Implementation*,

<http://institutobrasilisrael.org/cms/assets/uploads/BIBLIOTECA/PDF/o-confilito-a%CC%81rabe-israelense/e3a7b434ee05a3364268abcb818e9ff4.pdf> (dostęp: 11 IX 2018).

9. Stosujemy skróty: oprac., przekł., *cf.* (zamiast: por.), *vide* (zamiast: zob.), skrótów polskich: zob., por. nie używamy.

10. Do artykułu załączonej do artykułu bibliografii. Podajemy w niej **zakres stron** w przypadku artykułów w czasopiśmie, pracach zbiorowych, wydawnictwach encyklopedycznych.

F. Ikonografia

1. Ryciny przesyłamy jako osobne pliki w możliwie najlepszej jakości. Redakcja zastrzega sobie możliwość odrzucenia ilustracji ze względu na niewystarczającą jakość.

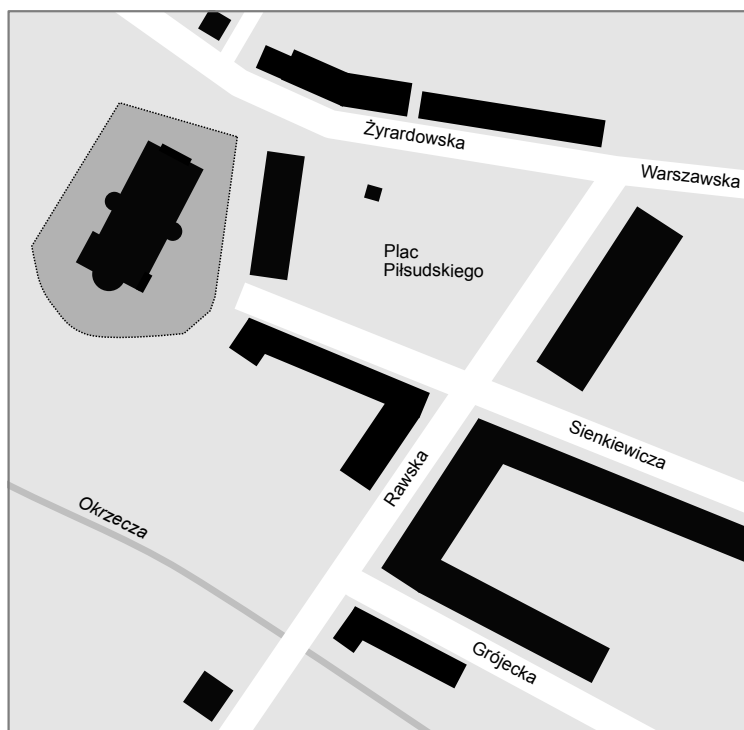
2. Gdy w artykule jest tylko jedna rycina także jest numerowana, jako Ryc. 1.

3. W nazwach przesłanych plików powinien się znaleźć numer kolejny ryciny odpowiadający kolejności jej zamieszczenia w tekście.

3. W tekście należy oznaczyć miejsca, w które należy wstawić ilustracje. W wybrane miejsca wstawiamy numer ryciny i podpis do niej (np. Ryc. 3. Plan centrum Mszczonowa w 1939 r. (rys. T. Grabarczyk).

4. Wszystkie materiały ikonograficzne (fotografie, grafiki, mapy) oznaczamy jako ryciny z odpowiednim numerem, np. Ryc. 3.

Przykłady:

Ryc. 3. Plan centrum Mszczonowa w 1939 r. (rys. T. Grabarczyk)

Ryc. 7. Fیزیlier 35 pułku piechoty z okresu fryderycjańskiego (źródło: A.F.E. von Mezel, *Die Armee Friedrichs des Großen in ihrer Uniformierung gezeichnet und erläutert von Adolph Menzel*, reprint: Augsburg 2005)

F. Tabele

1. Tabele w obrębie tekstu numerujemy. Słowo „Tabela” i jej numer podajemy nad tabelą, wyśrodkowany
2. Tytuł tabeli powinien być umieszczony nad tabelą i wyśrodkowany
3. Pod tabelą należy podać źródła danych zawartych w tabeli, czcionką Times New Roman 10 pkt.

Tabela 4

Gęstość zaludnienia Łodzi z podziałem na dzielnice (dane z 2009)

Dzielnica	Powierzchnia		Gęstość zaludnienia os./km ²
	km ²	%	
Bałuty	78,9	26,8	2744
Górna	71,9	24,4	2462
Polesie	46,0	15,6	3179
Śródmieście	6,8	2,3	11 307
Widzew	90,8	30,9	1526
Razem	294	100	

Źródło: https://pl.wikipedia.org/wiki/Łódź#cite_ref-100 (dostęp: 22 II 2022)

G. Dotychczasowe tomy

Pomocne w przygotowaniu tekstu do publikacji w serii *Oblicza Wojny*, mogą być dotychczas wydane tomy. Są one dostępne na stronie <https://www.obliczawojny.uni.lodz.pl/publikacje>